

BROECK, Jozef van den (Antwerpen 26 november 1870 – 's-Gravenhage 25 november 1938).

Studeerde na zijn humaniora aan het Onze-Lieve-Vrouwcollege te Antwerpen rechten aan de universiteit te Leuven en vestigde zich als advocaat te Antwerpen. Van den Broeck bleef zijn gehele leven vrijgezel, zo ging hij op in de V.B., in het bijzonder als bestuurslid van de Antwerpse **Nederduitse Bond**. Hij trad talloze malen op als spreker, zoals in de campagne voor de vernederlandsing van het vrij middelbaar onderwijs en van de Gentse hogeschool; ook had hij een groot aandeel in de redactie van het te Antwerpen verschijnend weekblad **Ons Recht**. Zijn principiële radicalisme ging gepaard met een gedegen betoogtrant en beheerst optreden.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog trad Van den Broeck naar voren in de activistische politiek. In 1916 was hij een van de stichters en de eerste redactiesecretaris van het Antwerpse weekblad **De Eendracht**. In het begin van 1917 werd hij in het kader van de bestuurlijke scheiding benoemd tot bestuurder in het Vlaamse ministerie van rechtswezen. Ook behoorde hij tot de stichters van de **Raad van Vlaanderen** en maakte hij deel uit van de afvaardiging, die op 3 maart 1917 te Berlijn door de rijkskanselier **Theobald von Bethmann-Hollweg** werd ontvangen. Hij is bijna onafgebroken secretaris van de Raad geweest. Na de ineenslorting van het Duitse front in november 1918 werd hij te 's-Gra-

venhage lid van het Vlaamsch Comité, dat in het buitenland, vanuit Den Haag, de activistische idealen moest hooghouden. Na de opheffing van het Comité kwam hij in dienst bij de redactie van het katholieke Haagse dagblad *De Residentiebode* en bleef er tot aan zijn dood werkzaam.

LITERATUUR: A.L. Faingnaert, *Verraad of zelfverdediging?*, 1933; – H.J. Elias, *25 jaar Vlaamse beweging 1914-1939*, I-II, 1969; – L. Wils, *Flamenpolitik en Aktivisme*, 1974.

ILLUSTRATIE(S), zie: activisme.

HENDRIK D. MOMMAERTS* EN PIETER VAN HEES